

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 650/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бошка Милића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 8К бр. 497/20 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1242/24 од 12.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бошка Милића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 8К бр. 497/20 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1242/24 од 12.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 8К бр. 497/20 од 17.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1242/24 од 12.12.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Бошка Милића и пресуда Трећег основног суда у Београду 8К бр. 497/20 од 17.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бошко Милић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости,

преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бошка Милића је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног одређује повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева одређење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред наведеног, у образложењу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног означава и образлаже повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**